

PONDELOK 2. MÁJA 1988

● Juraj Rusňák: Kariatida, sadra, 1965-1985. Z jubilejnej výstavy autora, ktorú pripravil Zväz slovenských výtvarných umelcov vo výstavných priestoroch na Dostojevského rade. Okrem 93 plastik sa autor prezentuje kresbami, grafikami a fotodokumentáciou zo svojej tvorby v architektúre. Výstava zachytáva prierez zo štvrtstoročnej tvorby autora. (jf)

Vечернік

30. APRÍL 1988

Kud Váš pozýva

DO VÝSTAVNÝCH SIENÍ

● Poľské informačné a kultúrne stredisko v Bratislave realizuje expozíciu kvetov poľskej firmy Interprego, ktorá svoje výpestky expeduje do celého sveta. Expozícia je príspevkom k Medzinárodnej výstave kvetov Flóra '88 Bratislava.

● Mestská organizácia Zväzu slovenských výtvarných umelcov v Bratislave pripravila vo výstavnej sieni ZSVU na Gorkého ulici jubilejnú výstavu z tvorby Jozefa Bôriča.

● Vo výstavnej sieni ZSVU na Dostojevského rade v Bratislave realizovali expozíciu Juraj Rusňák — sochárske dielo, kresba, grafika. Výstavu pripravila Mestská organizácia ZSVU v Bratislave a potrvá do 29. mája t. r.

● Galeria mladých SÚV SZM a Československý rozhlas na Slovensku sprístupnili vo foyer Československého rozhlasu na Mýtnej ulici výstavu obrazov Dušana Sekela.

● Slovenský fond výtvarných umení prezentuje v týchto dňoch vo Výstavnej sieni Laca Novomeského v Bratislave na Leningradskej ulici expozíciu troch tvorcov — Ota Bacharčíka, Ivana Pavleho a Stanislava Stankoviča. Expozícia potrvá do 13. 5. 1988.

● Smiechom k zdraviu je názov výstavy realizovanej v priestoroch II. internej kliniky akad. Dérya v Bratislave. Expozíciu pripravila redakcia Roháča v spolupráci s Galériou hlavného mesta SSR Bratislava a Fakultou architektúry SVŠT. Sprac.: [abg]

Symbióza myšlienky a tvaru

Na jubilejnej výstave akad. sochára Juraja Rusňáka na Dostojevského rade

Po 19 rokoch sa akad. sochár Juraj Rusňák (1938), odchovanec prof. Fraňa Štefuku a Ruda Pribiša na VŠVU prihlásil výstavou výberu z diela od skončenia štúdií r. 1963 až po dnešok, teda prierezom štvrtstoročnej tvorby. Okrem 93 plastik sa prezentuje výberom z rozsiahlej kresbej aktivity a z grafickej tvorby. Treba už v úvode uviesť, že ťažiskom Rusňákovy tvorby po skončení VŠVU bola kresba a grafika, ktorú na prítomnej výstave po prvý raz zverejňuje. Výstavu inštalovali vo všetkých troch sieňach galérie ZSVU na Dostojevského rade. Sretávame sa tu s netradičným typom výstavy, lebo autor nám tu odкрýva svoje základné úsilie, svoj základný výskum a jeho výsledky, vlastné vydobytky v zhode so svojim vyznaním, že forma je vyjadrením vnútorných síl, je „obsahom života“ a že uvedomením si týchto základných problémov, pochopením týchto základných vzťahov objavíme podstatu, princíp sochárstva.

Rusňákov kresba naznačuje cykly, ktoré predchádzali vytvoreniu jeho priestorových kresieb. Takmer polovica exponátov plastik je farebná. Autor však farbu plastiky neponima maliarsky, ale chce

ZDŔAZNENÍ ŽIVOSTI PLASTIKY

vo farebných hmotách, ako napr. Calder vo svojich farebných mobiloch, ktoré sme videli v SND, na nedávnej výstave diel zo zbierok galérie vo Wuppertale. Rusňák vybudoval svoj program na čisto sochárskom princípe objemu a priestoru. Východiskom sa mu stala elementárna prafarma živej bunky v jej organickom raste a nekonečnej premenlivosti. Rozvíjaním tohto princípu dospel k mnohotvárnej vegetatívno-biologickej štruktúre a nastolil problém sochy ako živej organickej architektúry, ako to vidíme v cykle početných priestorových plastik Bioštruktúry-Fontány, farebné epoxid, 1974-80.

Tieto plastické objekty sa môžu uplatniť vo forme fontán v životnom prostredí našich miest. K tomuto výsledku autor dospel prirodzeným vývojom cez cykly

Organické formy (1967-1969), potom Bioformy (1969-1974).

V prvom - Organické formy - sa objavila

SKLADOBNOSŤ ELEMENTÁRNÝCH PRVKOV,

z ktorých Rusňák začal budovať svoj sochársky svet.

V druhom cykle - Bioformy - sa viditeľne prejavuje aj fenomén času. Jeho sochy začínajú rásť do mnohotvárných plastických konfigurácií. Pri pohľade z rôznych strán (a socha má byť vždy viacpohľadová) prežívame nekonečne plynutie času. Svoj nový cyklus nazval Asociácie (1979-87). Stvárňuje v ňom aj myšlienku vzťahu starých kultúr minulosti k dnešnému životu, napríklad v plastikách Osud Kentaura, Ikaros, Múza sa prebudzuje, Pochta Feidiovi a i. V tomto cykle autor vyjadril aj svoju úctu k životu v témach: Materstvo, Rodina, Milenci a i. V plastikách Štruktúra lásky I., II., sa Rusňák pokúsil vyjadriť večnú symbiózu vzťahu človeka k prírode, ľudskej láske...

V portrétnej tvorbe Juraj Rusňák vyjadruje jedinečný a neopakovateľný vnútorný svet človeka. Portréty sú poňaté vo veľkej čistej sochárskej forme

BEZ ZBYTOČNÉHO PSYCHOLOGIZOVANIA.

Autor na výstave prezentuje aj kolekciu grafik. Treba poznamenať, že sú z obdobia, keď sa autor rozhodol medzi grafickou, maliarskou alebo sochárskou dráhou. Už v nich nachádzame vlastne akoby siluety budúcich soch. Výstavu doplnuje fotodokumentácia, farebné diapozitívy z realizovaných prác v architektúre. Týmto vydáva svedectvo o organickej splynutosti Rusňákových plastik s architektonickou hmotou, ktorú dotvára.

Celá Rusňákov výtvarná tvorba má štýlovú a názorovú jednotu. Práve na tejto výstave si uvedomujeme šírku záberu jeho výtvarnej aktivity, cieľavedomosti a vytvratosti, s akou postupne realizoval svoj program.

J. Fuchs

UTOROK 3. MÁJA 1988

Vечернік